Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

Rok IX. Warszawa, 15 lutego 1928 r. Nr. 4 (114).

MASZYNISTA

ORGAN ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE POŚWIĘCONE SPRAWOM MASZYNISTÓW i KOLEJNICTWU

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca.
Cena numeru 25 gr. Członkowie związku otrzymują pismo bezpłatnie.
Rękopisów redakcja nie zwraca
Anonimów nie uwzględnia się.
Ceny ogłoszeń wedle umowy

REDAKCJA i ADMINISTRACJA:
Warszawa, Chmielna 9 m. 9
Telefon Nr. 195-28.
Konto czekowe P.K.O. Nr. 3585.

Własne sprawy we własne bierzmy ręce!

WIDMO KOMERCJALIZACJI

Przed kilkoma dniami prasa codzienna doniosła, iż Ministerstwo Komunikacji wypracowało już ostatecznie projekt reorganizacji kolejnictwa i wniosło projekt ten na Radę Ministrów.

Mimo, iż reorganizacja kolejnictwa nie jest sprawą nową, lecz wlecze się od wielu lat, mimo, iż wiadome było, że rząd przygotowuje stosowne projekty, mimo, iż w t. zw. planie stabilizacyjnym rząd przyjął na siebie wyraźne zobowiązanie do zmiany obecnych podstaw organizacyjnych P.K.P. — mimo to wszystko wiadomość o ostatecznem wykończeniu prac przygotowawczych jest niespodzianką, która zaskoczyła i zaniepokoiła opinję publiczną, zwłaszcza zaś najbardziej w tej sprawie zainteresowanych kolejarzy.

Zgodna opinja organizacyj pracowniczych dawno już opowiedziała się za wyodrębnieniem kolejnictwa z całokształtu gospodarki państwowej oraz za udzieleniem temuż kolejnictwu autonomji na tyle szerokiej, aby umożliwiała niezbędną w naszych warunkach racjonalizację i usprawnienie metod eksploatacyjnych. Pod tym względem nie było wśród poważnych związków różnicy zdań. Kolejarze spodziewają się po reorganizacji — przedewszystkiem lepszych jak dotąd wyników finanasowych, licząc, że w ten sposób zdobędą dla siebie lepsze warunki bytu bez szkody dla interesów samego przedsiębiorstwa. Liczą również na to, że reorganizacja przyniesie z sobą raz wreszcie uporządkowanie stosunków prawnych, a więc wydanie pragmatyki, przepisów emerytalnych i t. d. Rozumiemy dobrze, iż zmiana struktury organizacyjnej musi wpłynąć w sposób stanowczy na całokształt warunków naszej egzystencji.

I właśnie dlatego jesteśmy i to słusznie, zaniepokojeni wiadomością o rychło nastanić mającem rozstrzygnięciu tej bardzo ważnej sprawy. Tyle i tak żywotnych interesów naszych wiąże się z reorganizacją, że nie przypuszczaliśmy ani na chwilę, aby rząd zechciał zdecydować tę sprawę w tajemnicy i postawić tak nas, jak i resztę społeczeństwa, wobec faktów dokonanych.

Koleje są największem przedsiębiorstwem państwowem. Koleje zmonopolizowane w ręku państwa, są najważniejszą arterją komunikacyjną w kraju, koleje dają pracę bezpośrednio 200 tysiącom, a pośrednio o wiele większej liczbie obywateli. Polityka taryfowa kolei ma i mieć będzie decydujący wpływ na rozwój życia ekonomicznego w kraju.

W grze są zatem interesy zbyt ważne, zagadnienia zbyt doniosłe, aby można było sprawę przemyśleć, rozważyć i rozstrzygnąć w zaciszu ministeralnych gabinetów, bez kontroli ze strony opinji publicznej, bez przeprowadzenia szerokiej dyskusji nad każdym szczegółem zamierzonych zmian. Sposób postępowania, przyjęty (nietylko w tej sprawie) przez rząd obecny, jest sposobem niebezpiecznym przedewszystkiem dla samego kolejnictwa. Mamy słuszne powody do obaw , mieliśmy bowiem sposobność zapoznania się z niektórymi warjantami projektów z początkiem ubiegłego roku. W znanych nam projektach było wiele pomysłów tak absurdalnych i niebezpiecznych, iż nie wytrzymałyby one próby życia choćby tylko dlatego, że zorganizowani kolejarze podjęliby przeciw nim walkę bezwzględną i nieubłaganą. Opinja publiczna, jak dotąd, bagatelizuje naogół tę sprawę, niewątpliwie jednak — gdy postawiona wobec faktów dokonanych, uświadomi sobie ich doniosłość — wypowie również swoje zdanie, a obawiamy się, iż nie będzie to zdanie zbyt pochlebne. A sprawa reorganizacji kolejnictwa, to, mimo wszystko, rzecz nieco ważniejsza, aniżeli liczniki, a nawet aniżeli dekret prasowy. Opór społeczeństwa — o ile sprawa załatwiona zostanie bez jego aprobaty—będzie stanowczy i—mamy nadzieję — skuteczny.

O ile jednak co do reorganizacji w ścisłem tego słowa znaczeniu można operować tylko domysłami, o tyle o związanych z nią projektach, dotyczących praw i obowiązków kolejarzy, mamy nierównie bardziej pewne wiadomości. Wiemy, jak wyglądają projekty ministerjalne, mieliśmy sposobność wyrazić o nich swoje zdanie, zgłosić nasze poprawki. I znowu spodziewaliśmy się, że sprawa poddana będzie pod dyskusję publiczną, że zostaniemy wezwani do współpracy nad treścią tych projektów, że będą one z nami uzgodnione.

Wiemy, że tak się nie stało, wiemy, że nasze poprawki zostały naogół zlekceważone, a wobec tego projekty rządowe są dla nas nie do przyjęcia. Będziemy musieli przeciwko tym projektom walczyć, będziemy ze wszystkich sił dążyli do ich obalenia.

Czy w tych warunkach nie należałoby raczej zaczekać z wprowadzeniem w życie projektów M. K? Przyszłe ciała ustawodawcze, czy tak, czy owak, zajmą się ew. rozporządzeniem p. Prezydenta o reorganizacji. Czy nie szkoda zatem trudu i pracy, skoro publiczna dyskusja jest i tak nieunikniona. Śpieszy się nam bardzo, odczuwamy dotkliwie braki wielu ustaw i przepisów — ale wolimy raczej zaczekać, aniżeli za cenę pośpiechu, otrzymać przepisy, które nie będą posiadały gwarancji trwałości.

Dlatego też w interesie własnym i w interesie społeczeństwa domagamy się odłożenia tej sprawy aż do zebrania się nowego Sejmu.

O dopuszczenie adwokatów jako obrońców

w komisjach dyscyplinarnych w obu instancjach

Niejednokrotnie już zajmowaliśmy się systematycznem lekceważeniem obowiązującego prawa przez administrację kolejową. Przypominamy chociażby znaną powszechnie naszą akcję przeciwko t. zw. „Tymczasowym przepisom b. drogi warszawsko-wiedeńskiej", stosowanym bezprawnie w ciągu wielu lat do pracowników i przekreślającym obowiązującą w Polsce ustawę. Dzięki naszemu wystąpieniu, udało się te przepisy obalić, ku niewątpliwemu pożytkowi szerokich rzesz kolejarzy, gnębionych poprzednio osławionym paragrafem 41.

Jednakże, mimo, iż przepisy te obalone zostały jeszcze przed dwoma laty— M. K. i Dyrekcje nie nauczyły się dotąd szanować obowiązującego kolejarzy prawa, zawartego w „Tymczasowych przepisach dla urzędników państwowych", wprowadzonych w życie reskryptem Rady Regencyjnej z dnia 11 czerwca 1918 r. (Dziennik Praw Kol. Polskiego Nr. 6 z r. 1918, poz. 13).

Moc obowiązująca tych przepisów nie ulega najmniejszej wątpliwości. Zostały one ogłoszone w Dzienniku Praw, powołuje się na nie, jako na obowiązujące prawo do dziś dnia Najwyższy Trybunał Administracyjny, powołują się nawet same władze kolejowe w rozlicznych aktach urzędowych. W stosunku do kolejarzy nie zostały one dotąd ani zniesione, ani zmienione.

Mimo to wszystko, władze kolejowe stale i systematycznie ignorują zawarte w nich postanowienia. Jednym z najjaskrawszych dowodów na poparcie powyższego twierdzenia jest sposób postępowania władz kolejowych w sprawach dyscyplinarnych.

Wspomniane przepisy głoszą mianowicie w Art. 38 wyraźnie, iż oskarżonemu dyscyplinarnie **przy każdej komisji,** dodany będzie z jego wyboru lub z urzędu obrońca **z pośród kolegów lub adwokatów przysięgłych.**

Tymczasem Dyrekcje, powołując się na jakieś przepisy ministerjalne, odmawiają oskarżonym dyscyplinarnie pracownikom przybrania sobie adwokata, jako obrońcy. Co gorzej M. K. nie dopuszcza w Wyższej Komisji Dyscyplinarnej żadnej obrony ani przez adwokatów, ani przez kolegów.

W ten sposób komisje dyscyplinarne, posiadające władzę bardzo szeroką i decydujące niejednokrotnie o losie pracownika, mogące obniżyć jego stanowisko służbowe, a nawet pozbawić go pracy i praw, nabytych wieloletnią służbą — sądzą kolejarzy, nie kontrolowane dosłownie przez nikogo. Obrona ze strony kolegów w komisjach 1-ej instansji nie stoi i stać nie może na wysokości zadania. Brak wszelkiej obrony w Wyższej Komisji Dyscyplinarnej uniemożliwia kontrolę nad judykaturą tej najwyższej władzy dyscyplinarnej.

W tym stanie rzeczy nie jest bynajmniej rzeczą dziwną, iż poziom orzecznictwa dyscyplinarnego w naszem kolejnictwie jest przeraźliwie niski, a zbyteczna i niczem nie usprawiedliwiona srogość wyroków stała się przysłowiową. Nie kontrolowani przez nikogo i pozostawieni sami sobie przedstawiciele administracji, którzy od czasu do czasu przedzierzgają się w srogich sędziów, robią, co im się podoba, najczęściej zaś poczuwają się do obowiązku „przykładnie" i „należycie", choć niejednokrotnie bez należytego powodu i uzasadnienia ukarać nieszczęsną ofiarę. O obowiązujące przepisy postępowania dyscyplinarnego nikt się nie troszczy. Na porządku dziennym jest wyrokowanie z pisemnych protokołów i powoływanie się na zeznania „świadków", których komisja na oczy nie oglądała. „Motywy", ogłaszane przez komisje, oceniane z punktu widzenia prawa, wołają o pomstę do nieba — słowem jest jaknajgorzej. Wyższa Komisja Dyscyplinarna nie zadaje sobie zbyt wiele trudu. Zazwyczaj ze spokojnem sumieniem i bez skrupułów, odrzuca odwołanie, ponieważ nieszczęśliwy delikwent „nie przytoczył żadnych nowych okoliczności". Nie pomaga przytem dowodzenie, iż komisja pogwałciła istotne normy postępowania lub błędnie zastosowała przepisy, nie pomaga udowodniona niewiarygodność świadków. Nie ma „nowych okoliczności" — i przepadło wszystko — a od Wyższej Komisji Dyscyplinarnej niema już apelacji.

Jedyną radą na to jest udział w rozprawach dyscyplinarnych adwokatów, a więc ludzi z prawem gruntownie obeznanych i niezależnych, którzy będą umieli wykorzystać wszystkie obowiązujące przepisy na korzyść pracownika i zmuszą komisje dyscyplinarne do respektowania obowiązującego prawa.

Obowiązujące przepisy, o których mówiliśmy poprzednio, dają pracownikom niewątpliwe prawo do posługiwania się obrońcą w obu instancjach dyscyplinarnych, przyczem pracownik, gdy zechce, może się posłużyć adwokatem.

Wszelkie odmienne przepisy, wydane przez Ministerstwo, czy też Dyrekcje, są bez znaczenia i bez mocy prawnej, gdyż przepisy ministerjalne nie mogą zmienić, ani przekreślić obowiązującej ustawy, a taką ustawą jest reskrypt Rady Regencyjnej z dnia 11 czerwca 1918 r.

Związek nasz zamierza w sposób stanowczy upomnieć się o to prawo dla swoich członków. Wrazie gdyby władze kolejowe odmówiły żądaniu któregokolwiek z członków, który domagać się będzie udziału adwokata w rozprawie dyscyplinarnej, wystąpimy w jego imieniu ze skargą do Najwyższego Trybunału Administracyjnego i tą drogą niewątpliwie zmusimy władze do poszanowania obowiązujących przepisów.

Sprawy służbowe

OPŁATY STEMPLOWE OD PODAŃ

wnoszonych przez Związek w imieniu członków.

W ostatnich czasach duże zaniepokojenie wywołały pisma poszczególnych Dyrekcji K. P. wystosowane do Zarządów Okręgowych Związków Zawodowych prac. kol., w których to pismach Dyrekcje powołując się na rozstrzygnięcie M. K. z dnia 19. VII 1927 r. Nr. II/10510/7/27. domagały się od Związków aby, występując w imieniu poszczególnych swoich członków, przedkładały Dyrekcjom pełnomocnictwa, ostemplowane w myśl obowiązujących przepisów (3 zł .od pełnomocnictwa).

Dyrekcje przystąpiły natychmiast do rygorystycznego stosowania nowych przepisów i odrzucają bezwzględnie wszelkie podania, wnoszone przez związek o ile nie dołączono do tych podań ostemplowanego pełnomocnictwa.

Takie wymagania utrudniają a na wet uniemożliwiają normalną pracę związkom a pracowników pozbawiają pomocy ze strony uznanej i legalnie działającej reprezentacji ich interesów zawodowych. Zupełnie słusznie zatem opinja dopatrywała się w tem zarządzeniu intencyi wrogich ruchowi zawodowemu i skłonna jest do przypuszczenia, iż mamy do czynienia z zamachem na prawa zorganizowanych kolejarzy.

O ile nam wiadomo, opinja ta o tyle jest błędna, iż miarodajne czynniki w M. K. nie podzielają stanowiska Dep. Finansowego, który orzeczeniem swo jem całą tą sprawę wywołał. Orzeczenie to jest pierwszym, niebardzo fortunnym występem pewnego wyższego urzędnika, który przeniósł się niedawno do M. K. z Ministerstwa Skarbu i w ten piękny sposób dał się zaraz na wstępie poznać kolejarzom.

Owo „orzeczenie" nie świadczy najlepiej o kwalifikacjach swoich autorów, gdyż jest pozbawione podstaw prawnych.

Związek występując wobec władz w sprawie dotyczącej poszczególnego członka nie jest obowiązany wykazywać się pełnomocnictwem, udzielonym przez zainteresowanego. Związek z mocy statutu, zatwierdzonego przez władze uprawniony jest do zastępowania i obrony interesów swoich członków wobec władz. Władzom znana jest treść statutu oraz zadania, do których spełnienia organizacja zawodowa jest powołana. M. K. uznało związek za legalną reprezentację zrzeszonych w nim członków i przyznało mu atrybucje, wśród których prawo do występowania imieniem członków wyraźnie jest wymienione. Przedkładanie pełnomocnictw jest za-

tem najzupełniej zbędne a skoro nie trzeba pełnomocnictwa niema czego stemplować.

Związek wystąpił już do M. K. ze stosownie umotywowanem pismem. Spodziewamy się, że pismo to odniesie skutek i że M. K. cofnie nieopatrzne „orzeczenie" Dep. Finansowego. Tymczasem Zarządy Okręgowe winny występować nadal do Dyrekcji jak dotąd bez pełnomocnictwa zaś na wypadek odrzucenia podań zażądać decyzji na piśmie i przesłać ją Zarządowi Głównemu.

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

ŻYWIOŁOWY PROTEST MASZYNISTÓW

Przeciw krzywdzącym zamierzeniom M. K.

Wiadomość o zdecydowanie odmownej odpowiedzi p. Ministra Komunikacji, który stanowczo odrzucił poprawkę Związku do rządowego projektu przepisów uposażeniowych i nie chce odstąpić od zamiaru obniżenia maszynistów w ich dotychczasowem stanowisku służbowem—wywołała zrozumiałe wzburzenie wśród członków naszego związku.

Słowa p. Ministra, który wyraził przekonanie, iż maszyniści byli dotąd **uprzywilejowani** nie pozostawiają wątpliwości co do istotnych zamiarów M. K., godzących otwarcie w pozycję społeczną i interesy materjalne tej kategorji służby. Maszyniści uświadomili sobie, iż szykuje się groźny zamach na ich dotychczasowy stan posiadania i że muszą się przygotować do ostrej walki w obronie swoich słusznych praw.

Nieomal we wszystkich ośrodkach naszego życia organizacyjnego odbyły się w ciągu ostatnich 2 tygodni tłumne zebrania i wiece, na których koledzy nasi dawali wyraz swemu oburzeniu na stanowisko M. K., protestowali stanowczo przeciwko krzywdzącym zamierzeniom Rządu i deklarowali gotowość do obrony swoich praw wszystkimi dostępnymi sobie środkami.

Z powodu wielkiej liczby zebrań i jednomyśnego stanowiska, które ujawniło się na wszystkich bez wyjątku zebraniach na całej przestrzeni kraju nie zamieszczamy szczegółowych sprawozdań z ich przebiegu.

Raporty, które nadeszły do Prezydjum stwierdzają bezwarunkową solidarność wszystkich bez wyjątku maszynistów i ich zdecydowaną wolę do walki. Jest zatem rzecza pewną, iż na wypadek gdyby Rząd upierał się nadal przy niedorzecznych pomysłach M. K. — natrafi na stanowczy opór ze strony wszystkich bez wyjatku maszynistów kolejowych, którzy nie cofną sie przed żadnym środkiem, aby nie dopuścić do pokrzywdzenia.

Prezydjum wzywa ze swej strony do rozwagi i spokoju, który jest niezbednym warunkiem powodzenia w naszei akcji. Mamy nadzieję, że oparci o solidarność i siłę organizacyjną maszynistów z walki, która nas czeka wyjdziemy zwycięsko!

PRZEDKŁADANIE SPRAWOZDAŃ Z DZIAŁALNOŚCI KÓŁ MIEJSCOWYCH WŁADZOM ADMINISTRACYJNYM 1-szej INSTANCJI.

Starostwo w Brześciu n. B. zwróciło się przed kilkoma dniami do Zarządu Koła miejscowego naszego Związku z żądaniem dostarczenia sobie wyczerpującego sprawozdania z działalności koła za rok ubiegły. Starostwo powołało się w tej sprawie na Art. 30 Rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25. IX. 1919 r. o stowarzyszeniach i związkach.

Żądaniu temu, jako pozbawionemu podstawy prawnej, Prezydjum odmówiło, wnosząc równocześnie zażalenie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, tudzież do Urzedu Wojewódzkiego w Brześciu n. B.

Ze względu na możliwość powtórzenia się podobnego wypadku, wyjaśniamy, iż żadna z obowiązujących ustaw o stowarzyszeniach, i zwiazkach, nie nakłada na stowarzyszenia obowiązku składania władzom sprawozdań z działalności. Wszystkie natomiast nadają władzom administracyjnym prawo nadzorowania i kontrolowania tej działalności. W szczególności Art. 30 rozporządzenia Gen. Komisarza Z. Wschodnich ustala prawo przeprowadzania rewizji działalności, ksiąg i rachunków stowarzyszenia i sporządzania stosownych protokółów.

O ile zatem gdziekolwiek władze adm. 1-szej instancji zechcą przeprowadzić taką rewizje, należy sie poddać temu zarządzeniu, o ile rewidujący wykaże sie wystarczajacem upoważnieniem. Natomiast żadnych sprawozdań, ani raportów starostom składać nie należy, a jeślibv które starostwo tego zażadało, należy natychmiast zwrócić sie do Centrali.

Przy tej sposobności przypominamy, iż **obowiazkiem Kół iest natychmiast po dokonanym wyborze zawiadomić starostów o zmianie zarzadu i podać imiona, nazwiska, wiek, stanowisko służbowe i funkcję zwiazkowa członków nowego zarzadu Koła czy też okręgu. Do tego obowiązku należy stosować się ściśle.**

WYSTĄPIENIA I PRACE PREZYDJUM.

W okresie od 1-go do 15-go lutego Prezydjum Związku interwenjowało u władz w następujących sprawach:

6. II. w DKP. Warszawa w sprawie perjodycznych pouczeń i egzaminów —**kol. Komorowski i Sommerfeldt.**

9. II. w M. K. w sprawie perjodycznych pouczeń, badań psychotechnicznych, 15 proc. dodatku dla Zagłębia, ryczałtu dla dyspozytorów tudzież podwyższenia godzinowo - kilometrowego — kol. **Borkowski i Sładak.**

10. II. w M. K. w sprawie dodatku ekonomicznego na żonę—kol. **Sładak.**

11. II. w M. K. w sprawie postulatów dyspozytorów opłat stemplowych od podań oraz awansów w DKP. Radom—kol. **Komorowski i Sładak.**

15. II. w M. K. w sprawie subwencji szkoły w Prokocimie — kol. **Borkowski i Sładak.**

w DKP. Warszawa w sprawie osobistej kol. Zdanowskiego—kol. **Borkowski i Jaworski.**

4. II. w sądzie okręg. w Łodzi w sprawie kol. Hercoga z Piotrkowa — **Borkowski i Dr. Żuniak.**

ZEBRANIA I ZJAZDY Z UDZIAŁEM CZŁONKÓW PREZYDJUM.

8. II. Zjazd Okręgu Lwowskiego. Obecni — kol. **Spyt i Komorowski.**

9. II. Zebranie k. m. Przemyśl — kol. **Spyt i Komorowski.**

KIWERCE.

Zebranie Koła. W dniu 3.I. r. b. odbyło się w Kiwercach Walne zebranie Koła Z. Z. M.

Zebranie miało na celu omówienie spraw kasowych koła i wybór delegata na walny zjazd Okręgowy w Kielcach.

Przewodniczył kol. **Olchowski,** sekretarzował — kol. **Szwarc.**

Stosownie do porządku obrad omówiono szczegółowo sprawy kasowe koła, dokonano wyboru delegata na zjazd Okręgowy, poczem wywiązała się dyskusja na temat podstawowych postulatów drużyn parowozowych i lokalnych warunków pracy parowozowni Kiwerce.

WARSZAWA-PRAGA.

Walne Zebranie. W dniu 19.I. 28 r. odbyło się w Kole Warszawa-Praga Walne Zgromadzenie członków Z. Z. M. z następującym porządkiem obrad:

1) Sprawozdanie delegata na Zjazd Okręgowy,

2) Obecna sytuacja,

3) Wolne wnioski.

Przewodniczył kol. **Ludwisiak,** Przewodniczący Koła, sekretarzował kol. **Kłoss.**

Na posiedzeniu powyższem, po szczegółowem omówieniu wszystkich punktów porządku obrad, zatrzymano się dłużej nad sprawą badań psychotechnicznych, protestując energicznie przeciwko zarządzeniu D.K.P., mającemu wprowadzić egzaminy psychotechniczne dla drużyn- parowozowych.

Kasa główna

Związku Zaw. Maszynistów Kolejowych w Polsce

wypłaciła od dn. 1.I.1928 r. do dn. 31.I.1928 r. tytułem zapomóg następujące sumy:

TREŚĆ	Obrony prawne		Zapomogi chorobowe		Odprawy emerytalne		RAZEM	
	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
OKRĘG WARSZAWSKI								
Kamiński Wł. — Warsz. Głów.	35	25					35	25
Zieliński St. — "			184	—			184	—
Marcinkowski St. — "	400	—					400	—
Gurbski St. — "					350	—	350	—
Bałaszkiewicz L. — "					1.000	—	1.000	—
Hempel Antoni — "					1.000	—	1.000	—
Jędrzejewski W. — "					1.000	—	1.000	—
Kałużko Z. — "					1.000	—	1.000	—
Kożuchowski Z. — "					1.000	—	1.000	—
Kraśnicki Karol — "					1.000	—	1.000	—
Markiewicz Michał — "					1.000	—	1.000	—
Prokopowicz M — "					1.000	—	1.000	—
Sopuszyński Antoni — "					1.000	—	1.000	—
Głowacki W. — "					1.000	—	1.000	—
Kolisko Edmund — "					1.000	—	1.000	—
Drabiński Stefan — "					1.000	—	1.000	—
Dec Sylwester — "					1.000	—	1.000	—
Jędrzejewski R. — Warsz. Wsch.			64	—			64	—
Traczyk W. — "			66	—			66	—
Gawryś Jakób — "					298	—	298	—
Twardo Wacław — "					330	—	330	—
Burkacki Stanisław — "					1.000	—	1.000	—
Turski Karol — "					1.000	—	1.000	—
Wardzyński Piotr — "					1.000	—	1.000	—
Żukotyński M. — Warsz. Praga					326	—	326	—
Pilog Ernest — "					342	—	342	—
Napiórkowski M. — "					314	—	314	—
Jarmułowicz An. — Warsz Gdańska					1.000	—	1.000	—
Kubisz Al — "					1.000	—	1.000	—
Krajewski St. — Aleksandrów					1.000	—	1.000	—
Stęplewski W. — Sosnowiec			60	—			60	—
Marszałkowski J. — "			122	—			122	—
Modrzejewski A. — "			56	—			56	—
Tarnowski Fr. — "					322	—	322	—
Malinin Mikołaj — "					322	—	322	—
Machnicki Wł — "					1.000	—	1.000	—
Kołaszyński Wł. — "					1.000	—	1.000	—
Kwiatkowski Roman — "					992	—	992	—
Leski Roman — "					996	—	996	—
Papis Piotr — "					955	60	955	60
Rozniakowki T. — Łódź-Kaliska	60	—					60	—
Nastaziak F. — "	60	—					60	—
Wierzbowski K. — "					346		346	—
Sitnicki Antoni — "					1.000		1.000	—
Nadolski Jan — Kutno			60	—			60	—
Adamczyk J. — "			54	—			54	—
Snawadzki K. — Piotrków	35	25					35	25
Ferwarn Al. — "					294		294	—
Kozłowski Wł. — "					338		338	—
Bartnik St. — "					314		314	—
Stawirej Ludwik — "					1.000		1.000	—
Czerwiński W. — Ostrołęka			90	—			90	—
Kucharski Józef — "					322		322	—
Laskowski St. — Sompolno					298		298	—
Stępkowski Wł. — Siedlce					293	60	293	60
Chinczewski Al. — "					958		958	—
Rassalski B. — Skierniewice					310		310	—
Szczeblewski D. — "					1.000		1.000	—
Binder Stanisław — "					1.000		1.000	—
Błasik Wojciech — Łazy					342		342	—
Lis Piotr — Częstochowa					342		342	—
Mączka Józef — "					1.000		1.000	—
Makowski L. — Aleksandrów					1.000		1.000	—
Siudek Stanisław — "					1.000		1.000	—
OKRĘG STANISŁAWOWSKI								
Unterschütz Fr. — Chodorów			52	—			52	—

TREŚĆ	Obrony prawne		Zapomogi chorobowe		Odprawy emerytalne		RAZEM	
	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
OKRĘG LWOWSKI								
Tymecki A. — Lwów			36	—			36	—
Neżnyk B. — „			88	—			88	—
Szmajkowski W. — „			56	—			56	—
Tauletz St. — „	750	—					750	—
Preniow K. — Tarnopol			26	—			26	—
Micinowski — Przemyśl			34	—			34	—
Król K. — „					1.000	—	1.000	—
OKRĘG KRAKOWSKI								
Górski E. — Dębica			64	—			64	—
Witkowski F. — Kraków-Pł.					997	60	997	60
Cesarz J. — Tarnów			62	—			62	—
Obtułowicz St. — Żywiec			24	—			24	—
Makowski K. — Kraków			8	—			8	—
Jelonek A. — „			16	—			16	—
Podermański J. — „	190	—					190	—
OKRĘG RADOMSKI								
Ścisło L. — Strzemieszyce			54	—			54	—
Piechowski B. — „			184	—			184	—
Musiał P. — „			160	—			160	—
Anioł W. — Kielce			24	—			24	—
Antoniak B. — „					314	—	314	—
Osymek J. — Lublin			46	—			46	—
Tatara J. — „			80	—			80	—
Więckowski T. — „			68	—			68	—
Raca J. — „			122	—			122	—
Lange M. — „	300	—					300	—
OKRĘG WILEŃSKI								
Bogdanowicz B. — Baranowicze			100	—			100	—
Malinowski J. — Wołkowysk			40	—			40	—
Jankowski B. — „	35	25					35	25
Kryński W. — „			44	—			44	—
Kniżewski P. — „			130	—			130	—
Łodygo A. — Wilno			120	—			120	—
Bołtuć J. — Białystok			184	—			184	—
OKRĘG GDAŃSKI								
Skibiński W. — Toruń			66	—			66	—
Kołaczkowski A. — Iłowo			52	—	1.000	—	1.052	—
Krenke M. — Kościerzyna			18	—			18	—
Śmigielski Fr. — „	220	—					220	—
Steinke E. — Tczew	140	—					140	—
OKRĘG POZNAŃSKI								
Stępniak Fr. — Ostrów			64	—			64	—
Sikora St. — „					318	—	318	—
Cieśliński St. — „					350	—	350	—
Wojciechowski St. — „					346	—	346	—
Szymczak Fr. — „					346	—	346	—
Kwaśniewski W. — Gniezno			62	—			62	—
Popławski W. — Inowrocław			54	—			54	—
Cięgotura St. — „					977	60	977	60
Peisert Wł. — Leszno					298	—	298	—
Pawłowski W. — „					342	—	342	—
Krawczyk N. — Skalmierzyce					310	—	310	—
Kucharzewski C. — Poznań					322	—	322	—
Barczyński P. — „					996	—	996	—
Gapski A. — „					996	—	996	—
Janczak Jan — Jarocin					334	—	334	—
Grala Jan — „					320	—	320	—
Finster Karol — „					294	—	294	—
Taszarek Leon — „					1.000	—	1.000	—
OKRĘG KATOWICKI								
John P. — Mysłowice			148	—			148	—
Piszczyk T. — „	250	—					250	—
Wallusz P. — Ligota			106	—			106	—
Pawleta G. — „	225	—					225	—
Czernecki J. — Katowice	225	—					225	—
	2.925	75	3.148	—	48.566	40	54.640	15

CZĘSTOCHOWA.

Zebranie Koła. Zarząd Koła Z.Z.M. Częstochowa zwołał na dzień 12 I. 1928 r. zebranie mające na celu zapoznanie członków Z. Z. M. z przebiegiem obrad Zjazdu Okręgowego.

Na powyższem zebraniu przewodniczył kol. **Koral**, sekretarzował kol. **Głuszczuk.**

Szczegółowe sprawozdanie ze Zjazdu wygłosił kol. **Krajewski**, zaś w dyskusji nad sprawozdaniem zabierali głos koledzy: **Szwabski** i **Zawiejski.**

Na zebraniu tem zastanawiano się ponadto nad sprawą projektowanych badań psychotechnicznych oraz pouczeń o sygnalizacji. W tej ostatniej sprawie uchwalono rezolucję, żądającą od władz kolejowych:

1) powoływania do pouczeń o sygnalizacji przedstawicieli Wydziału Mechanicznego;

2) wprowadzenia jednolitych przepisów sygnalizacji;

3) wprowadzenia stałych przepisów o ruchu z rozesłaniem tych przepisów wszystkim zainteresowanym funkcjonarjuszom kolejowym.

Po omówieniu spraw organizacyjnych Koła, posiedzenie zamknięto.

RYBNIK.

Zebranie Koła. W dniu 15 grudnia 1927 r. odbyło się walne zebranie Koła Rybnik, które miało za zadanie wybór nowego zarządu Koła.

Nowy zarząd Koła ukonstytuował się w następującym składzie:

Przewodniczącym wybrany został kol. **Wawrzynek** Wilhelm, zast. przewodn. kol. **Sobik** Robert, sekretarzem—**kol. Jambor Józef**, zast. tegoż — kol. **Podleśny** Jan, skarbnikiem — kol. **Grolik Paweł.** Do Komisji Rewizyjnej weszli koledzy: **Foniok** Emil, **Galwiczek** Józef, **Mordeja** Józef.

SKIERNIEWICE.

Zgromadzenie Koła. W dniu 24.I.28 odbyło się zgromadzenie członków Z.Z.M. Koła Skierniewice, przy udziale Prezesa Zw. kol. **Borkowskiego**, przedstawiciela Okręgu kol. **Jaworskiego** i 60 członków miejscowego Koła.

Przewodniczył kol. **Berger**, sekretarzował kol. **Chwilczyński.**

Zebranie powyższe miało na celu: 1) zapoznanie zgromadzonych ze stanem postulatów drużyn parowozowych w sprawach poprawy bytu i warunków pracy, które to sprawy wyczerpał w dłuższym referacie Prezes Zw. kol. **Borkowski** oraz 2) omówienie niedomagań służbowych parowozowni Skierniewice. W tej sprawie wypowiadali się liczni koledzy z miejscowego Koła.

Pozatem omówiono projekty ustawy uposażeniowej, **protestując energicznie przeciwko odmowie M. K. uzgadniania ze Związkami projektów dotyczących pracowników, a w szczególności przeciwko krzywdzącemu zamiarowi obniżenia drużyn parowozowych w stopniach uposażeniowych.**

ŁÓDŹ-KALISKA.

Zebranie Koła i Wybór Zarządu. Koło Z.Z.M. w Łodzi Kaliskiej zwołało na dzień 25.I.28 zgromadzenie swych członków. W zebraniu tem wzięli udział Sekretarz Generalny Zw. kol. **Siadak**, Prezes Okr. kol. **Lisiewicz** oraz 65 członków Koła miejscowego.

Porządek obrad obejmował z ważniejszych spraw przemówienia Przedstawicieli Prezydjum i Zarz. Okr., sprawozdanie z rocznej działalności Zarządu Koła i wybór nowego Zarządu.

Przewodniczył kol. **Michalski**, sekretarzował kol. **Gernatowski.**

Stosownie do porządku obrad, pierwszy zabrał głos kol. **Siadak**, Sekr. Gener. Zw., omawiając ustawę uposażeniową i emerytalną, sprawy godzinowo-kilometrowego i t. p., poczem kol. **Lisiewicz** powiadomił zebranych o nowych nominacjach i związanych z niemi formalnościach oraz poruszył sprawę urlopów.

Następnie, po wygłoszeniu szczegółowych sprawozdań przez członków ustępującego Zarządu i uchwaleniu absolutorjum, dokonano wyboru nowego Zarządu. Wynik wyboru jest następujący:

Przewodn. — kol.**Godlewski** Jan,

Sekretarz — kol.**Kosiński** Aleksander,

Skarbnik — kol. **Fanfara.**

Członkowie Zarządu — koledzy: **Kamiński** Antoni i **Depczyk** Jan.

Komisja Rewizyjna — koledzy: **Giernatowski** Wacław, **Danecki** Franciszek, **Imirowicz** Józef i **Fichtelholc** Jakób.

Na zakończenie zebrania, po omówieniu wszystkich ważniejszych spraw, a przedewszystkiem postulatów i nowych projektów uposażeniowych, zebrani uchwalili następującą **rezolucję:**

„Zebrani w dniu 25.I. 1928 r. maszyniści i pomocnicy maszynistów, członkowie Koła Z.Z.M. Łódź-Kaliska, po zapoznaniu się z treścią nowej ustawy uposażeniowej, opracowanej przez M. K., a wniesionej obecnie na Radę Ministrów, protestują przeciwko odmowie M.K. uwzględnienia zgłoszonych przez Związki Z.Z.M. i Z.Z.K. poprawek, a w szczególności poprawek odnoszących się do krzywdzącego przeszeregowania maszynistów i pomocników maszynistów.

Ponadto stwierdzają, iż ostatnie krzywdzące projekty M.K. łącznie ze sposobem traktowania Związków, wprowadzają w szeregi pracownicze wielkie rozgoryczenie, które może przybrać niepożądane rozmiary.

W końcu uchwalają bronić swych praw wszelkiemi siłami i popierać Prezydjum we wszelkich poczynaniach w celu zagwarantowania należnych praw i wynagrodzenia drużyn parowozowych, przyrzekając temu Prezydjum karność, solidarność i pomoc w każdej chwili.

ROGOŹNO POZN.

Zebranie Koła i Wybór Zarządu. Koło Rogoźno na zebraniu w dniu 29.I. 1928 r. dokonało wyboru nowego Zarządu w następującym składzie:

Przewodniczący — kol. **Walkowiak** Fr.,

Sekretarz — kol. **Rakoczy** Jan,

Skarbnik — kol. **Nadolski** Stanisław,

Kom. Rew. — koledzy: **Karbowski** Paweł i **Zielonka** Stan.,

oraz uchwaliło rezolucję, wyrażającą **oburzenie z powodu lekceważenia przez M. K. postulatów drużyn parowozowych w sprawie poprawy bytu i warunków pracy oraz projektowania na domiar złego nowych pokrzywdzeń** w postaci wielu punktów **pragmatyki służbowej, ustawy uposażeniowej i t. p. i odmowy uwzględnienia zgłoszonych przez Związki poprawek.**

OSTRÓW POZNAŃSKI.

Zebranie Koła i zmiana Zarządu. Dnia 28.I.28 odbyło się w Ostrowiu Pozn. doroczne zebranie członków Koła Z.Z.M.

Porządek obrad obejmował sprawozdanie z rocznej działalności Zarządu Koła, wybór nowego Zarządu oraz przemówienie przedst. Okręgu.

Obszerne sprawozdanie z rocznej działalności Koła zdał kol. **Fraszczak**, które następnie uzupełnili sprawozdaniem kasowem Skarbnik Koła — kol. **Pietraszek** wraz z członkiem Kom. Rew. kol. **Bartoszewskim.**

Po dyskusji nad sprawozdaniem i uchwaleniu absolutorjum ustępującemu Zarządowi, dokonano wyboru nowego Zarządu w następującym składzie:

Przewodniczący — kol. **Jaś** Józef,

Zast. przewodn. — kol. **Dolata** Wiktor,

Sekretarz — kol. **Frąckowiak** Jan,

Zast. Sekret. — kol. **Augustyniak** Stanisław,

Skarbnik — kol. **Pietraszek** Ignacy,

Kom. Rew. — koledzy: **Zybała** Tomasz, **Olejniczak** Stefan i **Kozber** Stefan.

Następnie przemawiał Przedst. Okręgu, kol. **Sporny**, na temat działalności Okręgu, poczem uchwalono rezolucję, w której zebrani **wyrażają oburzenie na projekty M.K. w sprawie ustawy uposażeniowej, krzywdzące dotkliwie wszystkie kategorje drużyn parowozowych, domagając się uwzględnienia wniesionych przez Związki Z.Z.M. i Z.Z.K. poprawek i ostrzegając Rząd przed następstwami panującego wśród pracowników rozgoryczenia, które stale wzrasta.** W końcu wzywają Prezydjum Zw. do obrony interesów pracowniczych, zapewniając go o gotowości do czynu na każde wezwanie.

BYDGOSZCZ.

Z życia towarzyskiego Koła. W dn. 27.XII. 1927 r. odbyła się w Kole Bydgoszcz uroczysta akademja z powodu jubileuszu 25-letniej pracy kolegów:

Janczura ,Stalewskiego, Andruszkiewicza, Tureckiego i Chudkiewicza oraz przejścia w stan spoczynku kolegów: Siemierzysza i Zielińskiego Maksymiljana.

Uroczystość odbyła .się w bardzo serdecznym nastroju przy obecności przedst. Oddz. Mech., p. Inż. Ostrowskiego. Wszyscy jubilaci jak i odchodzący w stan spoczynku, otrzymali pamiątkowe upominki.

SOSNOWIEC.

Zebranie Koła. W dniu 23. I. r. b. odbyło się w Kole Sosnowiec ogólne zebranie członków Z. Z. M. Obecnych było 41 członków, przewodniczył kol. **Gruszczyński,** sekretarzował kol. **Szymula.**

Porządek obrad zawierał sprawozdanie delegata z ostatniego Zjazdu Okręgowego, które wygłosił Przew. Kol. **Gruszczyński** z wyrażeniem całkowitego zadowolenia z działalności Okręgu, ponadto kol. Gruszczyński wraz z przewodniczącym Komisji Rewizyjnej zdali sprawozdania z działalności Zarządu Koła, które zostało z uznaniem przyjęte do wiadomości przez zebranych.

Na zakończenie zastanawiano się nad obecną sytuacją Państwa, omówiono sprawę zbliżających się wyborów do Sejmu i Senatu, uzgadniając swoje stanowisko ze stanowiskiem Prezydjum Zw.

KRAKÓW-PŁASZÓW.

Zebranie Koła. W dniu 11.I. 1928 r. odbyło się przy udziale Wicepr. Zw. kol. **Spyta,** Walne Zgromadzenie członków Koła Kraków-Płaszów.

Na zebraniu tem Wicepr. Zw. kol. **Spyt,** zapoznał zebranych z tokiem prac Prezydjum Zw., wyliczając szczegółowo zabiegi Prezydjum w sprawie podwyżki godz.-kilometrowego i przyznanego jeszcze w kwietniu 1927 r. dodatku do kilometrowego dla Zagłębia Dąbrowsko-Krakowskiego, omówił ponadto projekty M. K., dotyczące pragmatyki służbowej i ustawy uposażeniowej. Na zakończenie wzywał maszynistów, aby nie bacząc na niedocenianie przez Rząd i M.K. ciężkiej i odpowiedzialnej pracy maszynistów, nie zniechęcali się do pracy organizacyjnej, lecz przez zakładanie kółek technicznych podnosili stan maszynistów do jaknajwyższego poziomu wykształcenia zawodowego i zapewnili mu w ten sposób lepszą przyszłość.

W długiej dyskusji nad poruszonemi przez kol. Spyta zagadnieniami, liczni koledzy narzekali w wielkiem rozgoryczeniu na istniejące w Polsce stosunki, że po 10-ciu latach upragnionej niepodległości, polski pracownik państwowy nie może się doczekać pragmatyki służbowej i zmuszony jest żyć w ciągłej niepewności. Następnie **zaprotestowali stanowczo przeciwko zamiarowi M.K. narzucenia krzywdzącego maszynistów uposażenia, bez uwzględnienia zgłoszonych przez Związki poprawek.**

Wynikiem dyskusji było jednogłośne uchwalenie rezolucji, wzywającej Zarząd Główny Zw., aby silnie stał na straży powierzonych mu przez Walny Zjazd postulatów, przyrzekając ze swej strony bronić praw drużyn parowozowych wszelkiemi stojącemi do dyspozycji środkami.

Następnie przystąpiono do zawiązania, stosownie do wniosku kol. Spyta — Kółka technicznego, powołując do Zarządu tegoż Kółka kolegów: **Międzika, Michalca i Kozę.**

WARSZAWA-GŁÓWNA.

Jubileusz Dyrektora Technicznej Szkoły Kolejowej. W dniu 14.I. r. b. w lokalu Państwowej Szkoły Średniej Technicznej Kolejowej odbył się obchód jubileuszowy 30-letniej pracy pedagogicznej Dyrektora tej uczelni, profesora Politechniki Warszawskiej i b. profesora Szkoły im. Wawelberga — inż. Wacława **Gniazdowskiego.**

Uroczystość zgromadziła nauczycieli i młodzież Szkoły, przedstawicieli innych Szkół i Politechniki Warszawskiej, przedstawicieli Towarzystwa Dyrektorów Szkół Zawodowych, liczne grono b .wychowańców Jubilata oraz tych, którzy działalność Jubilata znali i należycie oceniali.

BRZEŚĆ n./Bugiem.

Zebranie Koła i Wybór Zarządu. Wdniu 19.I.28 odbyło się przy udziale Przedstawiciela Prezydjum, Sekret. Gen. kol. **Siadaka** i Przedst. Okręgu kol. **Schabowskiego** oraz 46 członków Z.Z.M., Walne Zebranie Koła Brześć n/Bug.

Przewodniczył kol. **Nicer** Jan, sekretarzował kol. **Bluj** Antoni.

Porządek obrad zawierał z ważniejszych spraw: sprawozdanie członków ustępującego Zarządu Koła i Komisji Rewizyjnej, wybór nowego Zarządu oraz przemówienia przedstawicieli Prezydjum i Zarządu Okręgowego.

Po wygłoszeniu wyczerpujących sprawozdań przez Zarząd Koła i Komisję Rewizyjną, dokonano wyboru nowego Zarządu. Skład tego Zarządu jest następujący:

Przewodniczący — kol. **Nicer** Jan (ponownie).

Wice-przewodniczący — kol. **Sławiński** Jan.

Sekretarz — kol. **Bluj** Antoni.

Skarbnik — kol. **Lewiński** Norbert.

Przedstawiciel Prezydjum kol. **Siadak** omówił sprawę poprawy bytu i szereg postulatów drużyn parowozowych, poczem miejscowi koledzy rozważali sprawy lokalne parowozowni Brześć n/Bugiem.

KORESPONDENCJA Z POZNANIA.

W dniu 1 grudnia r. ub. przeszedł w stan spoczynku instruktor maszyn. parowozowni Poznań i długoletni członek naszego Związku — kol. **Gabski Augustyn.**

Kol. Gabski odznacza się dużemi zaletami charakteru i posiada gruntowną wiedzę techniczną, to też współpracujący z nim koledzy maszyniści i pomocnicy masz. rozstają się z kol. Gabskim z prawdziwym żalem, wyrażając mu za pośrednictwem „Maszynisty" wdzięczność za rozszerzenie zakresu ich wiedzy technicznej, oraz składając serdeczne życzenia zasłużonego spokoju i wypoczynku na długie lata.

ZAMIANY

Pomocnik m-sty (ślus.-kand.) parowozowni Warsz.-Wschod. zamieni się na równorzędne stanowisko z kolegą z parowozowni Warsz.-Główna. Zgłoszenia do przewodniczącego Koła Warszawa-Wsch., **J. Lewandowskiego,** Brzeska 17-22, pod **„Zamiana"**.

Masz. II kl. kol. Fr. **Betlejewski** z parowozowni **Lubliniec** zamieni się z kolegą na równorządnem stanowisku parowozowni: Ostrów, Poznań, Gniezno, Domosławek D. K. P. Poznań, lub: Bydgoszcz, Grudziądz i Toruń D. K. P. Gdańsk.

Zgłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Fr. Betlejewski, Lubliniec G. Śl., ul. Tylna 2.

PODZIĘKOWANIA

Niniejszym składam najserdeczniejsze podziękowanie całemu zarządowi Koła Z. Z .M. Strzemieszyce i wszystkim kolegom, a w szczególności koledze prezesowi Koła Woźniakiewiczowi i kol. Wajchtowi za zajęcie się pogrzebem ś. p. żony mojej Marty z Sucheckich, który miał miejsce w czasie mojej ciężkiej choroby, paraliżu prawej nogi i ręki, co uczyniło mnie niezdolnym do jakichkolwiek czynności.

(—) Antoni Sobolewski.

Prezesowi Związku kol. **Borkowskiemu,** Prezesowi Koła Siedlce kol. **Gauzemu** oraz Wicepr. tegoż Koła kol. **Krygierowi** przesyłam tą drogą serdeczne podziękowanie za usilne starania, dzięki którym otrzymałem awans, zatrzymany już od 1923 r.

Grzegorz Aleksiuk.

Wszystkim, którzy wzięli udział w oddaniu ostatniej posługi nieodżałowanemu mężowi i ojcu naszemu, ś. p. Leonowi **Taszarkowi,** maszyniście II kl. parowozowni Jarocin i okazali rodzinie jego szczere współczucie, a w szczególności Zarządowi Koła Z.Z.M. w Jarocinie, Zarząd. Tow. Budowlanego w Jarocinie, członkom orkiestry kolejowej, oraz kolegom i przyjaciołom składają serdeczne „Bóg zapłać".

Żona z dziećmi.

Niniejszym składam za pośrednictwem „Maszynisty“ najserdeczniejsze podziękowanie członkom Koła **Z. Z. M. w Skierniewicach** za wręczenie mi upominku pożegnalnego z okazji mego przejścia na emeryturę.

Jednocześnie nadmieniam, iż czyn ten ujął mnie tem głębiej, że jestem członkiem Z. Z. K. i do Z. Z. M. nie należę.

Konarski Lucjan
emerytowany maszynista
parowozowni Skierniewice.

————

Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie męża mego, ś. p. **Artura Kołaczkowskiego,** zmarłego w dniu 29.XII.27. w Piotrkowie, a w szczególności Zarządowi Koła Z. Z. M. w Iłowie za wysłanie delegacji, jak również i Zarządowi Koła Piotrków — składam tą drogą serdeczne „Bóg zapłać“.

Żona, z córkami i synem.

————

Wszystkim kolegom mego nieodżałowanego ś. p. męża **Karola Króla,** maszynisty K. P. w Przemyślu, w szczególności zaś pp. Karpińskiemu i Horwackiemu, za ofiarne zajęcie się pogrzebem, składam niniejszem serdeczne podziękowanie.

J. Królowa.

Bilans na dzień 31 grudnia 1927 roku

Spółdzielni Maszynistów Kolejowych i Kandydatów na Maszynistów Fachowych dla budowy Domu Leczniczo-Wypoczynkowego w Jastrzębiu-Dolnym.

Aktywa

	zł.	zł.
1) Rachunek kasy		1.589,21
2) Rachunek nieruchomości		89.156,65
3) Rachunek bieżący:		
a) dłużników	10.336,90	
b) P. K. O.	262,35	
c) Bank	22,00	10.621,25
4) Rachunek ruchomości		10.719,40
		112.086,51

Pasywa

	zł.	zł.
1) Rachunek kapitał udziałowy		53.435,00
2) „ darowizny		2.840,00
3) Rachunek bieżący:		
a) wierzyciele	50.070,27	
b) kaucja	2.000,00	52.070,27
4) Majątek Spółdzielni		3.741,24
		112.086,51

Zestawienie.

A. Aktywa		12.086,51
B. Pasywa	108.345,27	
Majątek Spółdzielni	3.741,24	
	112.086,51	112.086,51

Rachunek zysków i strat.

Rachunek odsetek		2.745,12
„ zysk i utrzym. nieruch.		1.557,71
„ „ „ restaur.		2.219,32
„ administracja	4.322,32	
„ zysk	2.199,83	
	6.522,15	6.522,15

Stan członkowstwa.

Liczba członków na dzień 31 grudnia 1926 r. była 245 członków.

W ciągu roku 1927 wystąpień 27 członków.

W ciągu roku 1927 zgłoszeń 35 członków.

Dnia 31 grudnia 1927 r. pozostaje 253 członków, 263 udziałów.

Suma kapitału udziałowego wynosi więc 78.900,00 zł.

Suma dodatkowo wynosi według paragrafu 4 Statutu 157.800,00 zł.

Zarząd Spółdzielni:

Prezes: **Kolloch A.** Skarbnik: **Walusz.**
Sekretarz: **Janus.**

Rada Nadzorcza:

Sobczak Stanisław, Swadźba Augustyn, Eliasz Józef, Gacka Jan, Wawrzynek Wilhelm, Krawiec Jan, Glauer Jan, Franke Robert.

Wydawca: **Zaw. Związek Maszyn. Kolej.** Red. odpow.: **Henryk Sommerfeldt.**

Zakł. Druk. F. Wyszyński i S-ka Warszawa, Warecka 15.